

HET HUIS OP DE HEUVEL

TEKST: PASCAL DEWULF - FOTOGRAFIE: CLAUDE SMEKENS

Op de grens tussen Vlaanderen en Wallonië staat een charmant buitenverblijf dat Luc en Brigitte steen per steen lieten verrijzen en vervolgens tot een smaakvol geheel omtoverden, volledig in lijn met de monumentale, geklasseerde omgeving.

*B*rigitte en Luc werken beide in Luxemburg maar wilden dichterbij huis, ergens op het middelpunt tussen de woningen van hun ouders, een woning zoeken. Liefst te midden de rust en de kalmte van het platteland. Na een intense zoektocht, waarbij hun oog viel op een lapje grond net over de taalgrens bij Tongeren, was de kogel door de kerk. “We hadden een appartement in Sint-Truiden, maar dat werd met de komst van de kinderen al snel te klein,” vertelt Luc. “We hebben zowat alle dorpjes rond Tongeren doorkruist op zoek naar iets geschikts. Tijdens die zoektocht reden we als bij toeval langs deze plek. Het was een behoorlijk lapje grond in een rustige omgeving en we waren dan ook meteen verkocht. Waar vandaag het huis staat, liepen ooit nog koeien door de weiden: dat geeft wellicht een vrij goed idee van hoe wij het hier vonden. Samen met een bevriend architect hebben we vervolgens de plannen van het huis uitgetekend, volgens strikte richtlijnen van Monumentenzorg omdat we vlak bij een geklasseerde herenboerderij zijn gesitueerd. Tussen de aankoop van de grond en het moment waarop we in onze nieuwe woning op de bank ploften, zit zowat twee jaar.”

ELEGANT, AUTHENTIEK EN AMBACHTELIJK

De stijl aan de buitenkant van de woning is landelijk, met sobere stenen in kruisverband, brede vensterdorpels, leuke details als een beeld van Odile Kinart en een gezellig zithoekje met wat bloe-

De stijl aan de buitenkant van de woning is landelijk, met sobere stenen in kruisverband, brede vensterdorpels en een gezellig zithoekje met bloemen en buxusbollen om het rurale karakter kracht bij te zetten.

In de eetkamer wordt de aandacht wordt getrokken door een negentiende-eeuwse kast uit de Elzas, gepatineerd in greige. Een ovalen tafel met linnen tafellaken en gezandstraalde eiken 'Os de Mouton' stoelen vormen het centrum van de ruimte.

men en buxusbollen om het rurale karakter kracht bij te zetten. "Veel mensen die hier langs lopen denken dat het huis er altijd heeft gestaan, maar dat is dus niet zo," zegt Luc. "Die doorleefde sfeer hebben we buiten gecreëerd via een doordachte architecturale keuze, en binnen door gebruik te maken van authentieke materialen en ambachtelijke meubels."

Via de inkomhall met vestiaire, toilet en berging gaat het richting eetruimte. Wat meteen opvalt, is dat ondanks de niet overdreven grote bewoonbare oppervlakte, het geheel erg ruim overkomt. In de hall zet verouderde, blauwe hardsteen met een ruwe afwerking en een onbewerkte, eikenhouten commode het landelijke aspect van de woning in de verf. De eetruimte is in een strakkere stijl ingericht, maar met oog voor sfeer. De aandacht wordt getrokken door een negentiende-eeuwse kast uit de Elzas die werd gepatineerd in greige. Een ovalen tafel met linnen tafellaken en gezandstraalde eiken 'Os de Mouton' stoelen met linnen zitkussens vormen het centrum van de ruimte. Op de tafel zorgen glazen stolpjes en een boeket met rozen voor een fraai tafereel. In de hoek van de ruimte staat een Engelse klaptafel met daarboven een statieportret dat de nodige allure geeft aan de kamer. Op diezelfde klaptafel werd een Han vaas omgevormd tot verlichtingselement, crèmekleurige stoffen kap inclusief en een set Chinese olielampjes. De muurhoge gordijnen die deels op de vloer zijn gedrapeerd, geven het geheel iets rijkelijks. Dikke stroken ruw ogend parket - verkregen uit doorgezaagde steunbalken - geven veel sfeer en verbinden de eet- en zitruimte op een coherente manier. Links van de eetkamer ligt een keuken, met een zwart Lacanche fornuis, een op maat gemaakt aanrecht in blauwe hardsteen en eiken keukenkasten die enkel met bleekwater en witte zeep werden

behandeld. Een eenvoudig boerentafeltje met daarboven twee hanglampjes voorzien van kapjes in zwarte Vichyruit doet dienst als eettafel voor een snel ontbijt, terwijl je door een dubbele deur uitkijkt op het terras. Op de vloer ligt verzoet, Italiaans marmer in duo-tegel, afwisselend bruin en beige.

SPAANSE KOFFER WORDT TAFEL

Via de eetruimte lopen de bewoners via een open doorgang naar het hart van de benedenverdieping, de zitruimte. Erg gezellig is die geworden, vooral door de strak vormgegeven open haard. "We wilden echte sfeermakers in huis, zoals deze open haard in de zitruimte. Ideaal om met de familie 's avonds lekker knus samen te zitten en te genieten." Bij de haard staat een grote linnen sofa en een lage salontafel, eigenlijk een oude deur van een Spaanse koffer die rust op handgemaakte schraagjes in olm. Op de tafel liggen robuuste vizels in oude steen met mortieren in hout en een kraakvers boeket lila tulpen. De éénzitters aan de overkant van de sofa zijn een Louis XV-stoel overtrokken met donkerbruin linnen en een zandkleurige negentiende-eeuws zitmeubel, eveneens in linnen.

In een Engelse boekenkast tegenover de haard waarvan een deurtje gecontroleerd nonchalant openstaat, zitten een aantal leuke, decoratieve elementen. Een doorgang langs de haard biedt toegang tot de televisieruimte die bewust werd afgezonderd van de zitruimte. Het valt op dat zelfs in die ruimte de televisie nog steeds een secundaire functie heeft. Hij staat dan ook op de grond, bijna weggestoken langs een Italiaans bergkastje uit de achttiende eeuw. In de hoek van de ruimte staat

In de keuken: een zwart Lacanthe fornuis, blauwe hardsteen, eiken keukenkasten.

Dikke stroken ruw ogend parket - verkregen uit doorgezaagde steunbalken - geven veel sfeer en verbinden de eet- en zitruimte op een coherente manier.

een Frans wijntafeltje met een boeket witte rozen. Wie er zich op de bank nestelt, geniet mogelijk nog veel meer van het uitzicht doorheen het grote raam dat uitgeeft op de geklasseerde boerderij dan van het piepkleine, discreet opgestelde televisiescherm. Tegen de muur bij het raam staat een Italiaanse console in notelaar met daarop een aantal houten maquettes van dakstructuren.

ZONDER TIERLANTIJTJES

Via de trap in de lobby gaat het naar een overloop met links de kamer van de dochter, een ruimte onder het dak waarbij delen van die dakstructuur bewust zichtbaar werden gelaten. Een boxspring met hoofdeinde, beiden in een blauwgrijs linnen overtrokken, sluit perfect aan bij de sobere, lichte sfeer van het vertrek. Bij het bed staan tafeltjes met daarop kleurige belletjes terwijl aan de overzijde een oude, Zweedse secretaire dienst doet als studeerplek. Een optrek gordijntje in linnen hangt voor een venster dat uitkijkt op een idyllisch landschap. De parketvloer harmonieert op zijn beurt perfect met een aantal oude spiegels in goudkleurige omlijstingen.

Aan de overzijde van de kamer van de dochter twee liggen sanitaire cellen, eentje voor de ouders en één voor de kinderen. De ouderlijke doucheruimte bestaat uit een onbewerkt aanrecht uit hetzelfde hout als het parket, met opzetwasbak in wit porselein. Aan de muur een eigenzinnig opbergkastje met hetzelfde lijstwerk als het lijstwerk dat rond de spiegel zit die de ruimte siert. De doucheruimte van de kinderen werd dan weer functioneel afgewerkt, zonder al te veel tierlantijntjes.

CHARMANT EN BESCHIEDEN

Via een klein opstapje gaat het naar de logeerkamer, eveneens met royale boxspring overtrokken in een zandkleurig linnen. In die logeerkamer heerst een meer uitgesproken Engelse stijl, met een achttiende-eeuwse 'Os de Mouton' stoel in notelaar, een discreet opgesteld bureau en twee ingelijste schilderijen met architecturale schetsen. Aan één kant van de boxspring staat een bridgetafeltje, aan de andere kant een Engels klaptafeltje: twee authentieke nachttafeltjes!

De ouderlijke kamer is de enige kamer die niet van een boxspring werd voorzien. Vanuit het bed heb je mooi zicht op de tuin. Een gebleekte, achttiende-eeuwse kast is zowat het enige robuuste element dat in de kamer aanwezig is. Voor de rest werd de ruimte bewust bescheiden gehouden: een charmant krukje, een verweerde spiegel, een Louis XV stoel afgewerkt met Italiaans blauwgrijs linnen.

Wat verder in de gang ligt de kamer van de zoon, die van hieruit een mooi uitzicht heeft op een geklasseerde boerderij aan de overkant. Het studeertafeltje in notelaar is een Florentijnse console ooit gekocht in Parma met daarop een aantal houten, geometrische vormen. Een Engelse boekenkast fungeert ook als stijlvolle opbergruimte voor de benodigdheden van de zoon des huizes.

Het huis op de heuvel werd een pleisterplek werd voor sfeer en gezelligheid. Ondertussen runnen Brigitte en Luc de decoratiezaak 'In Tempo' en gebruiken ze hun buitenverblijf als tweede showroom voor Belgische klanten, naast hun huis in Luxemburg. Tijdens opendeurdagen fungeert hun buitenverblijf dan ook als een echte publiekstrekker. =

INFO: LUC LEROI - IN TEMPO
13A Rue de Clairefontaine, L 8460 Eischen
Tel: +35(0)2/48 39 68, info@intempo.lu

Alle interieurelementen uit deze reportage zijn te koop. Meer informatie op: www.intempo.lu